

आदेहान्देहपातावधि अप्रमादात् अनवधानत्वाद्यभावात् देहानां स्थूलसूक्ष्मकारणानां अन्तात्वाधात् विशेषणस्य एवमुच्यते पूर्वोक्तकमुक्तिजाभाविताह हेत्विति हेतुर्मूलाज्ञानं तदनाशाद्विदेहादीनां अन्ये
षांच भूतानां कर्माविनाशस्ततः सर्गप्रलययौजन्ममरणेस्तदित्यर्थः ॥ २२ ॥ परप्रत्ययसर्गेशुद्धब्रह्मसाक्षात्कारोदयेनियतिर्धर्मो नानुवर्तते शुद्धब्रह्मविदस्तदधिगमउत्तरपूर्वाघयोश्च श्लेषविनाशाविति न्योयेन पू
र्वपापस्य नाशउत्तरस्यासंश्लेषश्च भवतीत्यागामिजन्यकारणाभावात्मुक्तिरित्यर्थः परप्रत्ययाभावे संसारानर्थयोगइत्याह भावेति येष्विपर्ययं अनात्मसुप्रकृत्यादिदेहांतेषु अन्यतमस्मिन्तत्समुदायेवात्मबुद्धि
त्वा आसतेते भावानां महदादीनां अंतप्रभवयोर्नाशोदययोरेव प्रज्ञाबुद्धिर्द्वैषांतेतथा भवति विपर्यस्तमतीनां मोक्षकथापि नास्तीत्यर्थः ॥ २३ ॥ धृत्या आसनाद्यप्रच्युत्यादेहान्धारयंतो गिनः बुरध्यासंक्षिप्तं विष
येभ्यः प्रत्याहृतं चेतो यैस्ते स्थानेभ्यः अक्ष्यादिभ्य इन्द्रियगोलकेभ्यो ध्वंसमानाः च्युताः त्यक्ता न्यमयोः शाः सूक्ष्मत्वात् अन्वमयापेक्षया ननु वस्तुतः तान् प्राणैर्द्रियादीन् उपासते आत्मत्वेन चिंतयंति यथोक्तं पुराणां
तरे दशमच्वंतराणीह तिष्ठंतीन्द्रियचिंतकाः भौतिकास्तु शतं पूर्णं सहस्रं त्रिंशति विगतज्वराः पूर्णशतसहस्रं तु तिष्ठंति ध्वं व्यक्तचित्तकाः पुरुषं निर्गुणं प्राप्य कालं संख्यानं विद्यत इति ब्रह्म
लोके एते सर्वे तिष्ठंतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ यस्मादेवं तस्मात् यथागमं इन्द्रियेभ्यः पराद्यर्थार्थेभ्यश्च परं मनः मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरालामहान्परः महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः पुरुषान्परं किंचित्साक्षाष्टा

आदेहादप्रमादाच्च देहांताद्विप्रमुच्यते ॥ हेतुयुक्तः सदासर्गो भूतानां प्रलयस्तथा ॥ २२ ॥ परप्रत्ययसर्गे तु नियतिर्ना तु वर्तते ॥ भावांतप्रभवप्रज्ञा आसते ये विप
र्ययं ॥ २३ ॥ धृत्यादेहान्धारयंतो बुद्धिर्द्विर्द्विंशति चेतसः ॥ स्थानेभ्यो ध्वंसमानाश्च सूक्ष्मत्वात्तानुपासते ॥ २४ ॥ यथागमं च गत्वा वै बुद्ध्या तत्रैव बुद्ध्यते ॥ देहांतं क
श्चिदन्वास्ते भावितात्मानि श्रयं ॥ २५ ॥ युक्तं धारणया सम्यक् सतः केचिदुपासते ॥ अभ्यस्यंति परं देवं विद्युत्संशब्दिताक्षरं ॥ २६ ॥

सा परा गतिरितीमं वेद मनः त्रिक्रम्यतस्ततः परं परं स्थानं गत्वा तत्र परस्यां काष्ठायां विषये स्वयमेव बुद्ध्या धीवृत्त्या बुद्ध्यते जानाति परं काष्ठां देहांतं अव्यक्तात्पुरुषः पर इति श्रौतमव्यक्तपदं देहप
रं न तु सांख्याभिमतमव्यक्तपरमिति व्याख्यातं अनुमानिकाधिकरणे चैतत्स्पष्टं तदेहांतं कश्चिदेव भावितात्मा यागशोधितमतिरन्वास्तेऽमुं शास्त्राचार्योपदेशमनुप्राप्यास्ते निराश्रयं स्वमहिमप्रतिष्ठं पराकाष्ठापत्वात्
॥ २५ ॥ युक्तमिति धारणया धारणाविषयेण मूर्तब्रह्मणा रुक्णादिना युक्तं तात्पर्यसंबंधेन सेव्यसेवकावेन वा युक्तं निबद्धं आत्मानं कश्चिदुपासते सतइतिकर्मणिषष्ठी अविद्याशबलं केचिदुपासते अपरे परं शब
लादुक्तं निर्गुणं ब्रह्म अभ्यस्यंति पुनः पुनरनुभवविषयतामापादयंति विद्युत्संशब्दितं सकृद्विभातो ह्येव ब्रह्मलोक इति श्रुतेः विद्युद्वत्सकृद्विभातत्वेन विद्युत्संशब्दितं केनेषि तमित्युपनिषत्सिद्धमिदं विशेषणं अक्षरं
अपरिणामि ननु देहांतपदेनैवैतदुक्तं सत्यं तत्र ज्ञेयत्वेनोक्तं इह तूपास्यत्वेनोच्यते कः पुनरेतावता भेदः शृणु आद्ये श्रवणादिप्रणाल्याध्यस्तानात्मनिरसनेनात्मतत्त्वावाप्तिः सर्पबाधेनैव रज्ज्वगतिः द्वितीये तु मूलप्रमा
णाभावेऽपि तव पाणौ पंचरत्नानीति वदतो वाक्यं कदाचित्संवाद्येत तद्वत्त्वं ब्रह्मासीति गुरुवाक्ये विश्वासमात्राद्यदत्त आत्मनो ब्रह्मत्वावंचिंतयंस्तमनुभवति सेयं संवादिभ्रमवदुपास्तिर्ब्रह्मसाक्षात्कारफलेति ॥ २६ ॥